

Anna Graniczewska – „Tęcza śmierci” w ramach Nocy Waniliowych Myszy w Teatrze Barakah”

nascenie.info, 11 października 2017

link: <https://www.dawne.teatralia.com.pl/tak-nas-prawie-tak-samo-tylko-mniej-zartujemy-noce-waniliowych-myszy-9/>

Noce Waniliowych Myszy to cykl kabaretowo-teatralnych spektakli w reżyserii Any Nowickiej, które przyciągają do Teatru Barakah tłumy publiczności spragnionej satyry na dobrym poziomie. W dziewiątym odcinku cyklu, którego premiera odbyła się 9 października, podobnie jak w poprzednich spektaklach zgrabnie ale dobitnie przedstawione zostały bieżące wydarzenia ze świata aktualnej politycznej elity, a aktorzy kolejny raz na wysokim poziomie zadrwili z ... poziomu krajowej polityki, z narodowych przywar oraz z niedoskonałości systemu władzy. Niebanalny tytuł cyklu zaczerpnięty został z jednego z wierszy znanego pisarza Charlesa Bukowskiego.

„Tęcza Śmierci” stanowi kompilację szpiegowskiej farsy i political fiction, która w zupełnie niezawołowany sposób parodiuje rodzime media i prezentowany przez nie przekaz, wykorzystując tytuły i bohaterów znanych każdemu z nas – od *Stawki większej niż życie*, poprzez programy Tomasza Lisa czy Kuby Wojewódzkiego, po *Gwiazdne wojny*. Bohaterowie dziewiątego odcinka *Nocy waniliowych Myszy* mają za zadanie wyrzucić polskie media z rąk wrogiego Imperium oraz uchronić rodaków przed masową katastrofą.

Na podstawie scenariusza znanej z poprzednich odcinków cyklu trójki autorów: Dawida Barańskiego, Amadou Guindo i Grzegorza Like, Ana Nowicka wyreżyserowała spektakl naładowany megawatami satyrycznej energii. Polskie polityczne piekielko tworzy korowód barwnych postaci stanowiących parodię znanych polityków i dziennikarzy. Mocną stroną spektaklu są pomysły inscenizacyjne oraz dowcipne, trafiające w samo sedno dialogi. Harmonijnie w akcję przedstawienia wpisuje się muzyka skomponowana przez Renatę Przemyk, grana na żywo przez zespół młodych instrumentalistów. Aktorzy występujący w *Tęczy śmierci* z wielkim entuzjazmem i niezaprzeczalnymi umiejętnościami dramatyczno-wokalnymi kreują swoje role, a każdy z nich z przymrużeniem oka i sporą dozą autoironii wciela się w swoją postać. Sporym atutem jest współpraca zespołowa – aktorzy grają jako team, co czyni spektakl spójnym; po prostu dobrze się go ogląda, choć niektóre fragmenty wydają się przydługie.

Tęcza śmierci to udane przedsięwzięcie realizacyjne, a także niebanalna próba ukazania tego, co w polskiej polityce piszczy w sposób dowcipny, ironiczny, ale na wysokim poziomie i z klasą. Po raz dziewiąty sprawdziła się satyryczno-kabaretowa konwencja cyklu, a o sukcesie wydarzenia świadczyła z pewnością hiper-frekwencja na sali oraz kulszarowe pochwały i gratulacje, które twórcy i wykonawcy odbierali długo po tym, jak ucichła już owacja na widowni.

Polecamy groźnie brzmiącą *Tęczę śmierci* oraz Teatr Barakah!